

[Lone Dybkjær]

fald noget af det, man godt kunne have ønsket sig som baggrund for selve forslaget. Det vil sige, at vi har en generelt positiv holdning over for lovforslagets intention, men vi kan godt tilslutte os, at tingene ses i en større sammenhæng, således som socialministeren ønsker at gøre det, og kan derfor godt afvente – selv om vi erkender, at der generelt er et tidspres – at vi får et samlet lovforslag ud af det og ikke tager blot en enkelt del ud.

Socialministeren nævnte ikke spørgsmålet om bisidder, og jeg vil derfor til det sige, at det radikale venstre finder, at det er nødvendigt, at vi overvejer hele spørgsmålet om bisidder, bisidderordninger, advokatbistand helt generelt. Det gælder i denne situation, men der kan også være andre situationer, hvor det kan være ønskeligt, at den, der har forældremyndigheden, får en bisidder. Det er jo klart, at netop i den slags sager kan forældrene, hvad enten det nu er dem begge to eller kun den ene af dem, ofte være i en klemt og presset situation og derfor have vanskeligt ved at klare sig over for de øvrige parter i sager, som ikke nødvendigvis behøver at have de samme følelser indblandet i den konkrete sag.

Jeg står en lille smule undrende over for den måde, den socialdemokratiske ordfører greb tingene an på. Jeg synes ikke, det var helt nødvendigt at anlægge en så afvisende holdning over for selve forslaget, som det egentlig, synes jeg, blev resultatet af talen, men derimod nok til bemærkningerne.

Og det skal så føre mig hen til det sidste, som jeg godt vil sige noget om, nemlig fremskridtspartiets bemærkninger. Det opfatter jeg ikke bare som et problem i forbindelse med dette lovforslag. Næsten hver gang fremskridtspartiet fremsætter lovforslag, kommer der nogle bemærkninger, som mange andre partier nødvendigvis må tage afstand fra, fordi de ensidigt prøver at mistænkeliggøre enkeltpersoner eller grupper af personer. Det er aldeles unødvendigt, og det kan jo godt få én, når man læser de bemærkninger, til at spørge sig selv, om fremskridtspartiet har, hvad man kunne kalde reelle hensigter med dette lovforslag, eller det stort set bare er et led i den almindelige parade, som fremskridtspartiet laver.

Jeg vil godt understrege det, fordi jeg synes, det er en helt urimelig måde, man har

omtalt sagsbehandlere på. Også sagsbehandlere er naturligvis mennesker, der prøver på at vurdere situationen ud fra et samlet hele, og fremfor alt har sagsbehandlere den belastning, at de ofte er vidende om en masse ting, som de ikke kan sige noget om, og derfor er de ude af stand til at forsvare sig i de konkrete situationer.

Jeg synes også, det vil være nyttigt, hvis diskussionen omkring disse forslag om tvangsfjernelser som helhed foregår på basis af reel viden og ikke blot på basis af den omtale, der har været i aviserne. Og det, jeg derfor synes man kan overveje i sammenhæng med et mere samlet lovforslag, er, om indsendet i disse sager på en eller anden måde kan gøres bedre. Det er grunden til, at vi mener, det er vigtigt, at der kommer en bisidder. Men man kunne også forestille sig andre måder at gribe tingene an på. Og det vil vi godt kigge på nu. Vi kan jo ligesom godt tage fat på det arbejde, der også vil komme til efteråret, og så kigge måske specielt på det spørgsmål, der hedder, om indsendet kan gøres bedre, sådan at vi måske får en mere rimelig, renfærdig og retfærdig debat om disse ting, end vi har i øjeblikket.

Birgith Mogensen (CD):

CD ser med sympati på et forslag om ændring af lov angående tvangsfjernelse af børn, men vi finder ikke, at fremskridtspartiets ændringsforslag er vidtrækkende nok. F. eks. mener CD, at der hverken skal gå 2 måneder eller 14 dage, før den foreløbige beslutning skal behandles af det sociale udvalg. Et sådant møde skal arrangeres inden 24 timer, og naturligvis skal forældre kunne kræve en bisidder, som varetager familiens interesser. I det hele taget mener vi, at dette alvorlige problem må tages op til gennemgribende og tilbundsgående drøftelser. Det er ikke lappeløsninger, der er brug for. Derfor kan CD ikke tilslutte sig dette forenkledede lovændringsforslag.

Poulsgaard (FP):

Det er en meget alvorlig sag, vi behandler her. Jeg tror, næsten samtlige de medlemmer, der har sæde i tinget, bliver bombarderet med henvendelser, når der er skilsmisse; det kan også være, når der ikke engang er skilsmisse, men det kun er folk, der lever papir-